

CRISELY

CURCUBEUL

*Doresc tuturor copiilor
să trăiască bucuria fiecărei clipe
și să pășească în necunoscut plini de curaj!*

PITICUL

În fața casei, de la o fereastră, se întindea o viță-de-vie ce forma o boltă. Sub acest acoperiș zămislit de mâna naturii se afla o masă rotundă cu patru scaune. Acolo, tatăl ei și Roselina așteptau să se adune toată familia.

Fetița se sui pe un scăunel și contemplă bunătățile înșirate pe masă. Spre deliciul ei, zări plăcinta de dovleac cu miros dulceag și ciupercile coapte ce așteptau să fie savurate.

De cealaltă parte a mesei, Roselina lovea tacticos cu călcâiul piciorul scaunului. Avea zece ani și, la fel ca sora ei mai mică, avea părul împletit ca spicele, însă legat cu o fundiță verde. Din când în când schimba priviri cu tatăl ei - priviri care ascundeau o taină – și abia reușea să-și stăpânească neastâmpărul. Însă Lily, preocupată cu bucata de plăcintă cu aromă de dovleac, nu observa nimic din toate astea...

După ce termină și ultima îmbucătură, Roselina se ridică de la masă și porni grăbită spre colțul curții. Acolo, în vecinătatea unui stejar înalt, se pitea o căsuță din lemn de salcâm. În dosul ei, lângă un perete se găsea un morman de bucăți de lemn groase și subțiri, mai mari și mai mici, de nuc și de fag. Toate erau așezate ordonat și așteptau să fie aduse în căsuță pentru a fi cioplite cu măiestrie de tatăl fetelor. Lily era în mod deosebit atrasă de aceste bucăți de lemn ce căpătau forme interesante în acest mic atelier, iar tatăl său o surprindea adesea cu câte ceva nou.

Ușa era deschisă iar ferestrele mici păreau ca doi ochi care te invitau să pășești înăuntru.

Roselina se opri în dreptul stejarului privind în spatele ei. După cum se așteptase, sora mai mică se luase după ea așa că închise repede ușa și se propti în fața ei. Când ajunse lângă căsuță Lily se opri și-și trase răsufierea. O văzu pe Roselina cu spatele lipit de ușă și.. intră la bănuieli.

- Vreau să văd și eu! zise Lily rugător.

- Ce să vezi? întrebă serioasă Roselina.

- Păi, ce-i în căsuță...

- Nu-i nimic în căsuță, o tachină sora mai mare.

- Ba da! ripostă Lily sigură pe ea. Dacă nu-i nimic, de ce nu mă lași să intru?

- Hmm... ai dreptate! Bine, poți să intri, dar trebuie să închizi ochii și-i deschizi numai când îți zic eu. Promiți?

Lily dădu din cap afirmativ și presimți că ceva minunat avea să descopere în clipa următoare. Închise ochii strâns, așteptând cu nerăbdare să-i deschidă iar. Auzi ușa scârțâind încet, apoi simți două mâini cuprinzându-i umerii pe la spate. Roselina o împinse încet înainte și intrară împreună în căsuță. Cum păși pragul, Lily simți în nări un iz ușor de lemn de nuc și salcâm, care-i era bine cunoscut.

- Acum poți să te uiți! zise Roselina entuziasmată.

Lily deschise repede ochii și privi curioasă în fața ei. Căsuța avea doar o încăpere. Lumina soarelui pătrundea nestingherită prin cele doua ferestre mici aflate de-o parte și de alta a ușii.

Pe peretele din stânga se aflau două polițe etajate pe care erau așezate diferite obiecte din lemn cioplite. Pe una din ele, o bufniță adormită stă-

tea neclintită pe o buturugă mică de fag; alături, un cățel așezat pe labele din spate aștepta parcă să-l mângâi; două ciuperci asemănătoare celei din grădină, dar mai mici, se odihneau într-un coșuleț; o pasăre cu aripile întinse se pregătea să-și ia zborul; și multe alte ciudățenii din lemn stăteau îngrămădite unele lângă altele.

În spatele încăperii, câteva coșuri din nuiele în care erau aruncate tot felul de unelte erau așezate unele peste altele. Privind toate acele lucruri, simțea că te afli în casa unui artist care domnește asupra lumii fanteziei.

În dreapta încăperii, lângă fereastră, se afla o masă. Aici, în bătaia luminii, orice bucată de lemn prindea viața în mâinile dibace ale meșterului. Un pitic stătea cocoțat pe masă, îmbrăcat din cap până-n picioare numai în roșu. Moțul fesului îi atârna pe-o parte și un zâmbet până la urechi îi acoperea fața. Stând nemișcat și cu ochii fixați înainte, piticul se ruga în gând să facă o impresie bună fetei pentru care fusese creat din cea mai bună bucată de lemn.

După ce-și deschise ochii, Lily privi spre polițele de pe perete dar nu văzu nimic nou. Apoi își întoarse privirea spre masa de lucru a tatălui său și scoase un țipăt scurt. Cu ochii măriți, își acoperi obrajii cu palmele, surprinsă de făptura roșie.

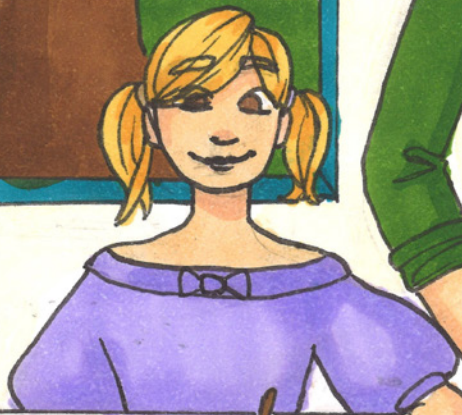
- Vai, Roselina, ce frumos este! exclamă sora mai mică iar piticul rămas zâmbind, profund măgulit.

- Ți-ai dorit un pitic... Iată-l! Îți place? întrebă tatăl fetei, intrând în căsuță.

- Daa, îmi place! strigă Lily fluturându-și mâinile în aer entuziasmată. Ochii îi râdeau iar obrajii deveniseră ca doi bujori. Și ce mare este!

- Atunci... să-l ducem în grădină, zise tatăl, bucuros de reacția fetei. Și

luând piticul în brațe ieși din căsuța cu minuni, așa cum le plăcea fetelor să o numească.

Cele două surori își urmară tatăl ȝopăind gălăgioase până ajunseră în grădină.

- Acum să vedem unde așezăm piticul. Trebuie să-i găsim un loc.

- Hmm, să mă gândesc.... zise Lily și alergă în colo și încoace prin grădină, în căutarea unui loc potrivit. Pe urmă îi veni o idee.

- Vreau ca piticul să stea lângă buturugă, spuse Lily hotărâtă.

- De ce acolo? întrebă tatăl.

- Păi așa... ca să am cu cine să vorbesc când stau pe bancă, explică Lily.

Piticul își luă în primire locul lângă buturugă, zâmbind florilor, fluturilor și găzelor. Lily îl privi cu atenție și constată că era cât ea de mare, lucru care o încântă nespus de mult.

- Știi ceva, piticule? Tu ești cel mai bun prieten al meu! șopti piticului la ureche și râse bucuroasă. Noul său prieten rămase fără cuvinte, flatat de onoarea care i se acordase.

- Se pare că florile noastre vor primi o porție bună de apă, se auzi vocea mamei care intră pe poarta grădinii. Nu va mai fi nevoie să udăm petuniile, Lily!

Toți își ridicară privirile și văzură o ceată de nori învolburați acoperind întinderea văzduhului. O adiere ușoară le răcori obrajii și norii începură să-și scuture primele picături de apă.

- Cred c-ar fi mai bine să intrăm în casă! zise tatăl și părăsiră cu toții grădina.

